

מימס וילמה

טקסטים בגנות התאוה

*

האלוֹרה גְדִשָּׁה אֶת כְּלֵי הַחֶרֶס,
 אֶתָּה מַעֲשֵׂן בְּאַצְבָּעוֹת מְצֵה־יְכוֹת.
 הָעֶצֶב הַזֶּה
 הָעֶצֶב הַזֶּה
 אִישׁ אֵינוֹ רוֹצֵה לְגַעַת בּוֹ בְּיָדִים חֲשׂוּפוֹת.

גופי גָדוֹל מְכָרִי לְעֶרְסֵל,
 כְּתַפִּי נִשְׁמָטוֹת בְּשֶׁקֶט.
 כָּל הַמְטָלוֹת
 הֵן אוֹטוֹנוֹמִיּוֹת;
 טְבוּרֵי מְזֻכָּר שְׁלֵעוֹלָם אֶהְיָה מְנַתְקָת.

בֹּא נַחֲפֵשׂ מְדִיּוֹם לְהִתְבַּטְּאוֹת:
 אֲנִי אָבִיא אֶת הַמְּלִים
 אֶתָּה תוֹרִיד אֶת הַבְּגָדִים
 וּשְׁנִינוּ נִתְפַּשֵּׁט.

אֲנָשִׁים נוֹגְעִים כָּל הַזְּמַן -
 גַּם חֵיוֹת גְּדוֹלוֹת, גַּם שׂוּלֵי דְפִים -
 אֶצְבָּעוֹת כַּף הַיָּד הַשְּׁלוּחָה
 מוֹחֹת אֶבֶק מְקַפְּסֵת הַתָּרִיס.

יֵשׁ לִי שְׁתֵּי יָדַיִם, מַעֲט
 סוּדוֹת וְחַיִּים רַבִּים לְהַעֲבִיר.
 אֲנָשִׁים נוֹגְעִים כָּל הַזְּמַן
 גַּם אֲנַחְנוּ יְכוּלִים.

אֲנִי רוֹצֵה לְכַתֵּב אֶת הַשֵּׁם שְׁלֶךְ
 בְּעֶרְפִילִים הַסְּמְכוֹתִיִּים
 שְׁסָבִיב פְּנֵסֵי הַתְּאוּרָה.
 צֵא אֵלַי הַלִּילָה, כִּי הַיּוֹם הַתֵּר.